

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΠΑΝΑΓΙΑΣ
ΤΗΣ
ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ

PARAKLESIS
OF OUR LADY
PANTANASSA

Chanted by the
Fathers
of Vatopaidi Monastery

ΨΑΛΛΕΙ Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΕΓΙΣΤΗ ΜΟΝΗ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ • ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Ευλογήσαντος του Ιερέως, το Κύριε εισάκουσον,
μεθ' ὃ το Θεός Κύριος και το εξής:

Ἦχος δ'. Ο υψωθείς εν τω Σταυρῷ.

Τη Θεοτόκῳ εκτενῶς νυν προσδράμωμεν αμαρτω-
λοὶ και ταπεινοὶ και προσπέσωμεν, εν μετανοίᾳ κρᾶ-
ζοντες εκ βάθους ψυχῆς. Δέσποινα βοήθησον, εφ'

ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. σπεύσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ
πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σους δούλους
κενοῦς. σε γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κειτήμεθα.

Δ ό ξ α.

Εἰκὼν χαριτόβρυτε τῆς Παντανάσσης σεπτῇ, τοὺς
πόθῳ τὴν χάριν σου ἐπιζητούντας θερμῶς, περίσωζε
Δέσποινα. Λύσον τὰς περιστάσεις τῶν εἰς σε προ-
στρεχόντων, φρούρησον τὴν σὴν ποίμνην ἐκ παντοί-
ων κινδύνων, τὴν ἐπικαλουμένην αἰετὶ τὴν σὴν ἀντίλη-
ψιν.

καὶ ν ύ ν.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύ-
ουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς
δε διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν,
Δέσποινα, ἐκ σοῦ. σους γὰρ δούλους σώζεις αἰετὶ, ἐκ
παντοίων δεινῶν.

Ο Ν' φαλμός καὶ ὁ κανὼν οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ω δ ἡ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδοῦσας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ποικίλοις οὐλοῦμενοι πειρασμοῖς, πρὸς σε τὰς ἐλ-
πίδας ἐπιρρίπτομεν τοῦ Θεοῦ, τὴν αἰίζων μητέρα.
τῇ μεσιτείᾳ σου ῥῶσαι Παντάνασσα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθών και δαιμόνων αι προσβολαί, πάντοθεν κυ-
κλούσι την σην ποιήμνην Μήτηρ Θεού. ως πάντων
κτισμάτων υπερτέρα, τη μεσιτεία σου ρύσαι Παντά-
νασσα.

Δ ό ξ α.

Σωτήρος και πάντων Δημιουργού, του Παμβασιλέ-
ως ως γεννήτρια αληθώς, πάσι τοις προσφεύγουσιν
υγείαν, τη μεσιτεία σου δίδου Παντάνασσα.

και ν υ ν.

Νοσοῦντας το σώμα και την ψυχήν, αρωγής απάσης
και ιάσεως ταχινής, αξίωσον πάντας Θεομήτορ, τη
μεσιτεία σου μόνη Παντάνασσα.

Ω δ ή γ'. Ουρανίας αφίδος.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Προστασία συ μόνη, πάντων πιστών πέφυκας. τη ση
ακοιμήτῳ προνοία, δεινών απάλλαξον, των συνεχό-
ντων ημάς. τον Βασιλέα τεικούσα, έχεις γαρ το δύνα-
σθαι, μόνη Παντάνασσα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ικεσίαν προσδέχου, των ταπεινών δούλων σου, των
εν ασθενείαις παντοίαις και περιστάσεσι. συ γαρ με-
σίτρια προς τον Υιόν σου Παρθένε. Σώσον ταις πρε-
σβείαις σου, μόνη Παντάνασσα.

Δ ό ξ α.

Ελεήμνα Λόγον, τον του Θεού τέτοικας, και ελέους
πηγήν σε, πιστών ανέδειξε. νυν ούν ελέησον, τους κα-
κουμένους και ρύσαι, πειρασμών και θλίψεων, μόνη
Παντάνασσα.

και ν υ ν

Χαρισμάτων ταμείον, του παντουργού Πνεύματος,
σε Θεογεννήτορ Παρθένε, πάντες γινώσκομεν, και
σου δεόμεθα, των συνεχόντων σκανδάλων, ρύσαι τη
πρεσβεία σου μόνη Παντάνασσα.

Διάσωσον από κινδύνων τους δούλους σου Θεοτό-
κε, ότι πάντες μετά Θεόν εις σε καταφεύγομεν, ως
άρρηκτον τείχος και προστασίαν.

Επίβλεψον εν ευμενεία....

Αίτησις και το Κ ά θ ι σ μ α 'Ηχος β'.

Τα άνω ζητών.

Προφθάνεις αεί, τη σκέπη σου Παντάνασσα, και
σώζεις ημάς, εν νόσοις και κακίωσιν, εκτενώς βοώ-
ντας σοι. Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, και ιαμά-
των στάζον τους κρουνούς, η μόνη ταχέως θεραπεύ-
ουσα.

Ω δ ή δ'. Εισακήκοα Κύριε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Επακούεις Παντάνασσα, επικαλουμένους την ευ-
σπλαγχνίαν σου, η τον εύσπλαγχνον γεννήσασα, και
Σωτήρα πάντων των τιμώντων σε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Των μισούντων την έφοδον, η της σωτηρίας μόνη
αντίληψις, και επίνοιαν μετάβαλε, και ειρήνην δώρη-
σαι Παντάνασσα.

Δ ό ξ α.

Θεράπευουσαν τάχιστα, των σων δούλων τα ασθε-
νήματα, αναπέμπομεν εφύμνια, οι γνώσκοντές σε, ώ
Παντάνασσα.

και ν υ ν

Οι ελπίδα και στήριγμα, και της σωτηρίας βέβαιον
έρεισμα, οι πλουτούντες σε Παντάνασσα, αρρωστίας
πάσης εκλυτρουόμεθα.

Ω δ ή ε'. Φώτισον ημάς.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Νέφη πειρασμών, περιέσχον με τον δείλαιον, την
σην αντίληψιν παράσχου σεμνή, της σωτηρίας, η
κυήσασα τον πρόξενον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Λύτρωσε αγνή, περιστάσεων τους δούλους σου, η
τον Σωτήρα Χριστόν κυήσασα, και την σωτηρίαν,
τοις αιτούσί σε παρέχουσα.

Δ ό ξ α.

Σβέσον την πυράν, των παθών ημών Παντάνασσα,
τω δροσισμώ της μεσιτείας σου, η Φως τεκούσα, του
Πατρός τον ομοούσιον.

και ν υ ν

Ίασαι Αγνή, των πιστών τα αρρωστήματα, τη συ-
μπαθή επιστασία σου, και την υγείαν, πάσι δώρησαι
πρεσβείαις σου.

Ω δ ή στ'. Την δέησιν εκχεώ.
Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Θανάτου, και των δεινών απάλλαζον, τους πιστώς
αιτούντας σε Παρθένε, και των εχθρών τας εφόδους
εις τέλος, εκ της σης ποιίμνης αφάνισον τάχιστα. Πα-
ντάνασσα πέλεις διό, και ισχύεις ως Μήτηρ του Κτί-
στου σου.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Προστάτιν σε, ταχινήν επίσταμαι, και σωτήριον ό-
ντως λιμένα, των πειρασμών απελαύνουσαν νέφη, και
οφλημάτων την λύσιν βραβεύουσαν, Παντάνασσα
Μήτηρ Θεού, απεγνωσμένων η μόνη αντίληψις.

Δ ό ξ α.

Εν πόνω, και εν κακώσει βέβλημαι, και ουκ έστιν
ίαις τη σαρκί μου. αλλ' η το λύτρον του σύμπαντος
κόσμου, τον Θεόν Λόγον η μόνη κυήσασα, ανάστη-
σόν με των δεινών, και υγείαν παράσχου Παντάνασ-
σα.

και ν υ ν

Ως μόνην, της σωτηρίας πρόξενον, και κακών α-
παλλαγην σε πλουτούντες, μετά πόθου σοι προσπί-
πτομεν Κόρη, και τη προνοία σου λύσιν λαμβάνο-
μεν, Παντάνασσα και νυν ημάς, εκ φθοράς και κινδύ-
νων απάλλαξον.

Διάσωσον...

Άχραντε, η δια λόγου...

Αίτησις και το Κ ο ν τ ά κ ι ο ν.

Ήχος β'. Προστασία των Χριστιανών.

Σωτηρίας των πιστών μόνη πρόξενος, και μεσίτις
προς Θεόν η ακοίμητος, μη παρίδης των ασθενών
βοώντων σοι φωνάς, αλλά λύτρωσαι ως συμπαθής,
των περιστάσεων ημάς, τους πιστώς δεομένους σου.
βράβευσον θεραπείαν και λύτρωσαι των κινδύνων, η
προστατεύουσα αεί, Θεομήτορ τους υμνούντας σε.

Π ρ ο κ ε ί μ ε ν ο ν.

Μνησθήσομαι του ονόματός σου...

Στίχ. Το πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν...

Ευαγγέλιον κατὰ Λουκάν (ι' 38-42, ια' 27-28).

Τω καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς...

Δ ὁ ξ α. Πάτερ Λόγε Πνεῦμα, Τριάς ἐν Μονάδι...

Κ α ι ν ὺ ν. Ταις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ελέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλέός σου...

Π ρ ο σ ὀ μ ο ι ο ν.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Δὸς ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, τῇ συμπαθῇ σου προνοίᾳ, τὰ πολλὰ ἐλέη σου, καὶ δεινῶν ἀπάλλαξον μεσιτείαις σου. μεθ' ἡμῶν ἔφερες τὸν Θεὸν Ἀχραντε, καὶ θανάτου ἡλευθέρωσας. διό δεόμεθα, ἴασε νοσοῦντας τοὺς δούλους σου, καὶ δώρησαι τὴν ἀφῆσιν, μόνῃ μητρικῇ παρρησίᾳ σου, λύτρωσαι κινδύνων, καὶ σώσον τοὺς βοῶντας ἀληθῶς, χαίρε πενθούντων παράκλησις, μετὰ σου ὁ Κύριος.

Ω δ ἡ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σώσον ἡμᾶς.

Ὡσπερ ἥλιον λάμψιν, ἐν εἰκόνι σου Κόρη Θεογεννήτρια, δεικνύεις τοῖς σοῖς δούλοις, καὶ τῇ προνοίᾳ σου σώζεις τὴν ποίμνην σου, εὐλογημένη Ἀγνή, ὡς Μήτηρ τοῦ Σωτήρος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σώσον ἡμᾶς.

Θεοτόκον κυρίως, οι τιμώντες σε Κόρη, αεί σωζόμεθα, ρυόμενοι πταισμάτων και πάσης μαλακίας, και εν πίστει κραυγάζομεν, ο των Πατέρων ημών Θεός ευλογητός εί.

Δ ό ξ α.

Θησαυρόν τε και σκέπην, και φρουρόν ασφαλείας, την σην Παντάνασσα, εικόνα προσκυνούμεν, κρουνοὺς των σων θαυμάτων, τοις αιτούσί σε βλύζουσαν. και ευλογούμεν αεί τον τόκον σου Παρθένε.

και ν υ ν

Των ψυχών και σωμάτων, ιατρείον παρέχεις, μόνη Παντάνασσα, των πόθω προσπιπτόντων, τη θεία σου προνοία, τη μητρική παρρησία σου, η τον Σωτήρα Χριστόν, ημίν αποτεκούσα.

Ω δ ή η'. Τον Βασιλέα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Της Παντανάσσης, και σης Μητρός δεομένης, μη παρίδης Χριστέ μου τας πρεσβείας, ίνα σε υμνώμεν, ως πάντων Βασιλέα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τοις ασθενούσι, την ιατρείαν παρέχεις, τοις πιστώς αιτούσι σε Παρθένε, και δοξολογούσι τον άφραστόν σου τόκον.

Δ ό ξ α.

Μύρον Θειον, ο Τόκος σου Παρθένε. μύρου θείου
πηγήν την σην εικόνα, έδειξε και ούτω, θαυμάτων
μύρα βλύζει.

και ν υ ν

Των πειρασμών σύ, Παρθένε τας νιφάδας, και ε-
χθρών των μισούντων την manian, δίωξον. και σώσον
τους σε υμνολογούντας.

Ω δ ή θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Κυρίως ως αιτίαν, ημών της σωτηρίας, των βροτών
σε το γένος κηρύττομεν, και του Σωτήρος των όλων,
Αγνή λοχεύτριαν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ρανίδας μου δακρύων, μη παρασιωπήσης, η του θα-
νάτου το κέντρον συντρίψασα, τω τοκετώ σου μόνη,
Θεοχαρίτωτε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Χαράς πάσης δοχείον, σοι πρέπει χαίρειν μόνη, ως
της χαράς τεξαμένη το πλήρωμα. των λυπηρών πά-
ντας ρύσαι, τη μεσιτεία σου.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Λιμένι σης πρεσβείας, τους πόθω προσφυγόντας,
σώσον Παρθένε και φρούρησον πάντοθεν, η σωτηρί-
αν τω κόσμω, Χριστόν κυήσασα.

Δ ό ξ α.

Φωτί του σου προσώπου, ως έλαμψας τω πάλαι, του
σκοτασμού των παθών με απάλλαζον, τον ευσεβώς
Φωτοτόκον, σε καταγγέλοντα.

και ν υ ν

Κακώσεως και πόνων, και πάσης ασθενείας, τους
κακωθέντας ποικίλως θεράπευσον, και εκζητούντας
Παρθένε, την προστασίαν σου.

Το Άξιόν εστι και τα μεγαλυνάρια.

Πάντων υπερτέρα των γηγενών, και καθαρωτέρα
ασυγκρίτως των ουρανών, ως εισδεξαμένη το πυρ εν
σοι το θείον, πυρφόρον θείον άρμα, Κόρη γεγένη-
σαι.

Του Παμβασιλέως των ουρανών, Μήτηρ ούσα Κό-
ρη, υπερέχεις ως αληθώς, πάντων ποιημάτων και πά-
ντες σε τιμώμεν Παντάνασσαν υμνούντες και Θεο-
μήτορα.

Ἴδε την ασθένειάν μου Ἀγνή, ἴδε μου την θλίψιν ὦ Παντάνασσα Ἀγαθή, ἴδε μου Παρθένε τον εγκάρδιον πόνον, και ἄφες φιλανθρώπως τας αμαρτίας μου.

Φώτισον το σκότος των λογισμών, εμού Φωτοτόκε, δεομένου σου εκτενώς, πριν ἢ καταλάβῃ, ὥρα με του θανάτου, και εν φωτί με τάξον, Κόρη Παντάνασσα.

Νυν ευαγγελίζεται Γαβριήλ, το χαίρε κρρυγάζων μετὰ δέους τη Μαριάμ. ὦ του ξένου τρόπου, εν μήτρα γαρ αχράντω, συνείληπται ο Πλάστης, σώζων ὃν ἐπλασε.

Ζώνην πολυτίμητε της Ἀγνῆς, πηγὴ των θαυμάτων, και χαρίτων ο θησαυρός, σώσον τους σους δούλους, ἀπὸ παντοίας βλάβης, ως της ζωῆς το σκεύος, συ περιζώσασα.

Θείαν Βηματάρισαν την σεπτὴν, πάντες προσκυνούμεν, Εσφαγμένην και τας λοιπὰς, την Παραμυθίαν, και την Ελαιοβρύτιν συν τη Αντιφωνοῦση, και την Παντάνασσαν.

Τους ασπαζομένους σου ευλαβώς, σορόν των λειψάνων, και τελούντας σου την φαιδράν, μνήμην περιφρούρει, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, Ευδόκιμε τρισμάκαρ, αξιοθαύμαστε.

Πάσαι των Ἀγγέλων αι στρατιαί...

Το τρισάγιον, τα συνήθη τροπάρια, εκτενής και απόλυσις, μεθ' ἣν το ἐξής:

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Εἰκὼν χαριτόβρυτε τῆς Παντανάσσης σεπτῇ, τοὺς πόθω τὴν χάριν σου ἐπιζητούντας θερμῶς, περίσωζε Δέσποινα. Λύσον τὰς περιστάσεις τῶν εἰς σε προστρέχόντων, φρούρησον τὴν σὴν ποιμνὴν ἐκ παντοίων κινδύνων, τὴν ἐπικαλουμένην αἰὲ τὴν σὴν ἀντίληψιν.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων προστατεύεις Ἀγαθῇ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ. ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, αμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰὲ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν. ῥύσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πάσαν ἐλπίδα μου εἰς σε ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ. φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' ευχών των αγίων πατέρων ημών,
Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός,
ελέησον ημάς.

Αμήν.